

Inkassoklagenemnda

Klagenemnd for inkassosaker mot forbrukere

Oslo, 1. desember 2005, vedtak sak 202-05

Klager: NN

Innklaget: Argus Kreditt AS, boks 3073, 3501 Hønefoss

Saken gjelder: Tvistesak, om innsigelse om at faktura skulle vært utstedt på et firma i stedet for på klager som privatperson, medfører bortfall av inkassokostnader

Thor Dahls gt. 1 A

Postboks 311, 3201 Sandefjord

Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13

E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no

Bankgiro: 2490.45.31525

Org.nr.: 971 317 612

www.klagenemnda.inkasso.no

1 Kravet

Saken gjelder fakturakrav på byggevarer på til sammen kr. 11.375 med forfallsdato 22.03.04. Inkassokostnader utgjør kr. 3.240,00 og renter kr. 531,98.

2 Saksforholdet

Klager bestilte første gang varer fra fordringshaver 05.03.04. Klager anmodet om at faktura ble utstedt til et aksjeselskap, hvilket fordringshaver avsto da selskapet ikke var registrert i Foretaksregisteret.

Klager bestilte nye varer på telefon 20.01.05. Fordringshaver mener at klager bestilte varene i sitt navn, klager er uenig i dette.

På grunnlag av manglende betaling ble purring sendt til klager 07.03.05, inkassovarsel 17.03.05, betalingsoppfordring 04.04.05, og varsel om forliksklage 27.05.05.

Klager fremmet skriftlig innsigelse om at faktura var utstedt til "feil person" i brev 03.06.05. Han ville ha "fakturaen på riktig navn før den ble betalt".

Innsigelsen ble forelagt fordringshaver, som avviste innsigelsen samtidig som at det ble opplyst at ny faktura ville bli utstedt til aksjeselskapet når den opprinnelige faktura var betalt og at fordringshaver deretter ville sende kreditnota til klager.

En ansatt i aksjeselskapet ringte på vegne av klager til byggevarerfirmaet 16.06.05 og fremmet på nytt innsigelsen om feilfakturering. Fordringshaver gjentok tilbudet om omfakturering, men vedkommende aksepterte ikke denne løsningen og fastholdt kravet om at opprinnelig fakturakrav skulle utstedes til aksjeselskapet.

Byggevarerfirmaet sendte deretter klager en kopi av en kreditnota til seg og en faktura til aksjeselskapet, og opplyste at originalen ville bli sendt umiddelbart etter at oppgjør var mottatt.

Det har deretter vært korrespondanse mellom partene.

Aksjeselskapet betalte hovedstolen 29.07.05. Selskapet fastholdt restkravet, omkostningskravet på kr. 3.781,40 og varslet om rettslig pågang i brev 01.08.05. Klager gjentok deretter sine innsigelser til inkassosalæret, og sendte klage til Inkassoklagenemnda 11.08.05.

3 Partene anfører

Klager bestrider grunnlaget for inkassosalær. Fakturaen er stillet til feil juridisk person, da det ved bestillingen ble informert om at regningen skulle adresseres til aksjeselskapet. Ved mottakelse av faktura utstedt til klager ble det umiddelbart fremmet innsigelse og anmodet om at ny fakturering til AS`et ble foretatt. Dette ble også gjort ved forrige bestilling. Denne ble betalt under forutsetning av at ny faktura skulle komme med riktig navn. Dette skjedde aldri. Årsaken til den forsinkede betaling og dermed at det er påløpt inkassokostnader, er at

fakturaen er utstedt til feil juridisk person, og at klager ikke har betalingsplikt for inkassokostnader da hovedkravet ikke vedkommer ham.

Innklagete fastholder kravet på inkassokostnader. Da klager bestilte varer første gang 08.03.05 ba han om faktura til aksjeselskapet. Det ble avslått siden selskapet ikke var registrert i foretaksregistret. Fordringshaver er alltid tilbakeholden med å gi kreditt til nystartede eller forholdsvis nystartede aksjeselskap. Privatpersoner med eiendeler er langt bedre å forholde seg til ved mislighold. Fordringshaver har heller ikke denne gang inngått noen avtale med AS`et, men forholdt seg til klager personlig. Fordringshaver hevder dessuten at han ikke har mottatt noe krav om omfakturering før saken gikk til inkasso.

4 Inkassoklagenemndas syn på saken

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven. Denne loven gjelder inndrivning av forfalte pengekrav, men inneholder ikke regler om hvordan det underliggende sivilrettslige forhold skal løses. Dette er et spørsmål som hører under domstolene. I saker som dette tar nemnda derfor ikke endelig stilling til hovedkravet, men bare om det er grunnlag for inkassokostnader. En vurdering av holdbarheten av hovedkravet og de innsigelser som er gjort gjeldende kan da likevel få betydning.

Etter inkassoloven § 17 første ledd plikter skyldneren å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Etter § 17 andre ledd kan inkassokostnader likevel ikke kreves når skyldneren hadde innsigelser som det var "rimelig grunn" til å få vurdert før inndrivningen ble satt i verk. Fritak fra plikten til å betale inkassoomkostninger forutsetter imidlertid at skyldneren ikke burde ha satt frem innsigelsene tidligere.

Spørsmålet i saken gjelder hvem som er rett adressat for kravet; klager eller aksjeselskapet. Fordringshaver anfører at de forholder seg til klager som de mener har foretatt bestilling i sitt navn, mens han på sin side anfører at han har bestilt på vegne av selskapet. Selskapet har tidligere søkt om kreditt hos fordringshaver, men fått avslag.

Det er opplyst at klager bestilte varene den 20.01.05. Faktura ble sendt 26.01.05. Som følge av manglende betaling ble purring sendt den 07.03.2005, inkassovarsel den 17.03.2005, betalingsoppfordring den 04.04.05 og varsel om forliksklage den 27.05.05. Først den 03.06.05 fremmet klager innsigelsen om at kravet var sendt til feil mottaker.

Etter nemndas vurdering hadde klager på et langt tidligere tidspunkt foranledning til å fremme innsigelsen om feil mottaker for kravet. Han har således fremsatt innsigelsen for sent, og uavhengig av om innsigelsen var av en slik art at det var "rimelig grunn" til å få den vurdert før inndrivningen ble satt i verk, kan han av denne grunn ikke få medhold i sitt krav på å bli fritatt for å betale inkassoomkostninger.

Nemnda finner etter dette ikke grunn til å ta stilling til om innsigelsene er av en slik art at det var "rimelig grunn" til å få dem vurdert før inndrivningen ble satt i verk.

Innklagede kan kreve inkassoomkostninger.

5 Vedtak

Klager får ikke medhold.

Iver Huitfeldt
Leder Inkassoklagenemnda